

Knud Nielsen: Statsministeren sagde i åbningstalen den 7. oktober i fjor, at den betænkning om seminarieplanlægning, som et af undervisningsministeren nedsat udvalg afgav i juni 1969, ville blive gjort til genstand for overvejelser i regeringen, og at det var regeringens hensigt senere at lægge op til en debat herom i folketinget i løbet af folketingsåret.

Siden betænkningens fremkomst er der sket det, at undervisningsministeren forskellige steder ved forskellige lejligheder har udtalt sig om enkelte dele af betænkningen og hovedsagelig har udtalt sig om, hvad der ikke skulle ske på grundlag af betænkningen. Der hersker betydelig usikkerhed i seminariekredse med hensyn til fremtiden, og det er en usikkerhed, der ikke blot præger selve seminarierne, men naturligvis også de involverede myndigheder, elever og lærere. Der er behov for en fast og nogenlunde sikker plan at disponere efter, der må snart ske en afklaring af situationen, og det er grunden til, at jeg har stillet mit spørgsmål til ministeren.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Seminarieplanlægningsudvalgets betænkning blev afgivet, som hr. Knud Nielsen nævnte det, i sommeren 1969. Den indeholder en række vurderinger og konklusioner bl. a. vedrørende lærerbehov, lærerudbud, seminariekapacitet, seminariestørrelser, placering af seminarier og øvelsesskoleforhold. Dette materiale vil få en betydelig indflydelse på den fysiske planlægning, som ministeriet skal foretage i de kommende 10-15 år. Betænkningen vil på mange områder være egnet som vejledning eller retningslinje for tilrettelæggelsen af seminarieudbygningen i fremtiden.

Det rationaliseringsarbejde, som forestår inden for seminarieområdet, er jo først og fremmest begrundet i loven om ændring af læreruddannelsen, som gennemførtes i 1966. Loven er trådt i kraft i indeværende skoleår, og de erfaringer, som man i de kommende år indhøster med hensyn til lovens virksomhed, må ligeledes indgå i et forestående rationaliseringsarbejde.

Visse af de i betænkningen nævnte problemer giver umiddelbart anledning til helt konkrete overvejelser, bl. a. vedrørende udbygningen af de københavnske seminarier,

der mangler bygningsmæssig kapacitet til at optage alle egnede ansøgere. Et særligt udvalg om seminariebyggeri vil give indstilling om den nødvendige prioritering af de mange byggeønsker ved seminarierne, og jeg regner med i maj måned at kunne give en redegørelse til folketinget om betænkningen, og hvor langt arbejdet med den er skredet frem.

Knud Nielsen: Jeg takker ministeren for svaret, og jeg takker for tilsagnet om at få en redegørelse her i folketinget, der kan give anledning til en debat og en principbeslutning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Arne Christiansen* til fiskeriministeren:

„Kan ministeren oplyse, hvorvidt det foreligger bekræftet, at nedgangen i laksebestanden i engelske og skotske floder har andre årsager end det påståede danske rovfiskeri i Nordatlanten?“

Skriftlig begrundelse:

Spørgsmålet begrundes med, at skylden for nedgangen i laksebestanden i Storbritanniens floder ensidigt lægges på Danmark med henvisning til påstået rovfiskeri i Nordatlanten, specielt i grønlandske farvande.

Denne kritik fremsættes til trods for, at det fra flere sider — bl. a. i *Financial Times* — er påpeget, at nedgangen i laksebestanden lige såvel kan skyldes enten den voksende forurening af floderne eller smitsomme sygdomme blandt laksene.

En hurtig klarlægning af årsagerne vil derfor kunne bidrage til at standse den ensidige kritik af Danmark, en kritik, der hverken i sin form eller i sine kommercielle og økonomiske konsekvenser kan gavne nogle af de to implicerede lande.

Arne Christiansen: Mit spørgsmål om en klarlægning af årsagerne til nedgangen i laksebestanden i floder i Storbritannien må ses som en bestræbelse for at afdramisere den såkaldte engelsk-danske laksekrig og dermed bringe tilløb til stærkt følelsesbetonede reaktioner til standsning.

Når det i det britiske parlament af Mr. Dallyell fra West Lothian siges: ikke siden